

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKSCIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Anykščiai

1981 m.

birželio

20 d.

Seštadienis

Nr. 72 (4265)

■■■■■■■

Kaina 2 kap.

Eina nuo 1948 m.

kronikā*

© Siekdami suaktyvinti pašarų gamybą, Lietuvos TSR žemės ūkio ministerijos kolegija ir Žemės ūkio darbuotojų profesijos respublikinio komiteto prezidiumas patvirtino rajonų ir ūkių socialistinio lenktyniavimo sąlygas. Kiekvienoje ekonominėje grupėje nugalėtoju bus pripažintas vienas rajonas, o kiekviename rajone — vienas

ūkis, sėkmingai įvykdęs viršiję visų rūšių stambiųjų ir sultingųjų pašarų gamybos planus. Lenktyniavimo rezultatus numatyta susumuoti šių metų spalio 25 dieną. Be to, šiomis dienomis įvykusiame Žemės ūkio darbuotojų profesijos respublikinio komiteto plenumo aptarta, kaip apskritai toliau gerinti socialistinį lenktyniavimą kaime.

(ELTA)

Darbo kolektyvas — gyvenimo mokykla

Iš Lietuvos KP Centro Komiteto plenumo

Tarybiniai žmonės atkakliai ir vaisingai dirba, įgyvendindami TSKP XXVI suvažiavimo nubrėžtą naują mūsų šalies ekonominės ir socialinės raidos, liaudies gerovės ir kultūrinio lygio kėlimo, Tėvynės gynybinės galios stiprinimo programą. Šių uždavinių sprendimo sėkmės pamatai dedami darbo kolektyvuose.

Šių metų birželio 17 d. Vilniuje įvykęs Lietuvos KP Centro Komiteto plenumas apsvaistė partinių organizacijų uždavinius didinti darbo kolektyvų vaidmenį idėjiniame politiniame darbiname ir doroviniame darbo žmonių auklėjime vykdamas TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus. Pranešimą šiuo klausimu padarė Lietuvos KP CK pirmasis sekretorius P. Griškevičius.

Plenumas buvo pažymėta, kad padidėjusi darbo kolektyvų vaidmenį išsivysčiusioje socialistinėje visuomenėje rodo didelės teisės, kurias ji suteikė naujoji Konstitucija. Šiandien darbo kolektyvai dalyvauja svarstant ir sprendžiant valstybės ir visuomenės reikalus, planuojant gamybą ir socialinę raidą, naudojant šioms reika-

lams skirtas lėšas, gerinant darbo ir buities sąlygas. Darbo kolektyvuose plėtojamas socialistinis lenktyniavimas, jis padeda skieisti pirmųjų darbo metodus, stiprinti darbo drausmę, auklėti savo narius komunistinės dorovės, komunistinės pažiūros į darbą dvasia, rūpinasi jų politinio samoningumo, kultūrinio lygio ir profesinės kvalifikacijos kėlimu.

Dauguma respublikos darbo kolektyvų gerai pradėjo vienuoliktąjį penketį. Pramonės darbuotojai įvykdė daugumos svarbiausių rūšių produkcijos gamybos penkių mėnesių planus, realizavo viršplaninės produkcijos už 63,7 milijono rublių. Padidinus darbo našumą, gauta 82 procentai gamybos prieaugio. Kiek pagerėjo kai kurių statybos kolektyvų darbo rezultatai. Žemės ūkio darbuotojų kolektyvai deda nemažai pastangų įveikti kelerių pastarųjų metų nepalankių sąlygų padarinius, padidinti visų rūšių produkcijos gamybą, įvykdyti planines užduotis ir socialistinius išpareigojimus. Tačiau kiekvienoje liaudies ūkio šakoje yra kolektyvų, kai kada ir gana didelių, kurie lėtai pertvarko

savo darbą sutinkamai su TSKP XXVI suvažiavimo reikalavimais.

Kiekviename darbo kolektyve pastaraisiais metais gerokai pasikeitė sąlygos, kuriose gyvenama ir dirbama. Pasikeitė ir pats darbo žmogus. Praturtėjo jo žinios, erudicija, padidėjo dvasiniai poreikiai. Darbo kolektyvuose būtina atsižvelgti į šiuos pakitimus, kad toliau didėtų gamybinis, socialinis ir politinis kiekvieno nario aktyvumas, gerėtų organizacinis ir ideologinis darbas. Konkreti šios veiklos programa yra TSKP CK nutarimas „Dėl tolesnio ideologinio, politinio auklėjamojo darbo gerinimo“. Toliau didinant darbo kolektyvų auklėjamąjį vaidmenį, keliant darbo žmonių idėjinio, politinio, darbinio ir dorovinio auklėjimo efektyvumą, principinė reikšmė turi partijos XXVI suvažiavimo reikalavimas — praktiškai užtikrinti idėjinio teorinio, politinio auklėjamojo, organizacinio ir ūkinio darbo vienybę.

Darbo kolektyvų vaidmenio, pažymėta plenumo, pirmiausia priklauso nuo pirminių partinių organizacijų. Darbinio komunistų ir visų kolek-

tyvo narių auklėjimo klausimai joms yra svarbiausi. Materialinės gamybos sferoje dabar tiesiogiai dirba trys ketvirtadaliai visų komunistų. Daugelis jų yra darbo iniciatyvų pradininkai, socialistinio lenktyniavimo dėl sėkmingo vienuoliktąjį penketį uždavinių įvykdymo iniciatoriai. Būtina toliau didinti partinių organizacijų kovingumą, tobulinti jų struktūrą, kuo didesniame gamybos padalinių skaičiuje sudaryti partines grupes arba paskirti partinius organizatorius, aktyviai siekti, kad kiekvienas komunistas būtų idėiniis kovotojas kolektyve, rodytų asmeninį pavyzdį darbe ir buityje. Partinės organizacijos pareiga gilintis į visas kolektyvo problemas, jų sprendimui nukreipti komjaunimą, profesiją.

Kolektyvo saviveiksmiškumą didina gerai organizuoti darbininkų susirinkimai, gamybiniai pasitarimai. Jie ne tik padeda rasti ir naudoti gamybos rezervus, skieisti pirmųjų patyrimą, bet ir auklėti žmones.

Komunistinę pažiūrą į darbą labiausiai ugdo socialistinis lenktyniavimas. Reikia dar plačiau naudoti pir-

maujančių mūsų šalies ir respublikos darbo kolektyvų patyrimą šioje srityje, aktyviau remti tokias vertingas iniciatyvas, kaip „Dirbti be atsiliekančių“, „Rankų darbas — mašinoms“ ir t. t. Didelio rūpinimosi reikalingi vadinamieji vidutiniškai dirbantys, kurie sudaro kolektyvų daugumą. Socialistinis lenktyniavimas turi ugdyti kiekvienam darbuotojui asmeninės atsakomybės jausmą už savo, savo padalinio bei įmonės darbo rezultatus, formuoti kolektyvizmą, draugiškumą, savitarpio pagalbos bruožus, prisidėti prie kolektyvinių darbo organizavimo formų kūrimo ir plėtojimo.

Partijos politikos ir masių veiklos vienybė labai priklauso nuo darbo kolektyvų vadovų. Geriausiems jų būdingas mokėjimas sklandžiai organizuoti darbus, nuolatintis rūpinimasis žmogumi, vaisingas bendradarbiavimas su partinėmis ir kitomis visuomeninėmis organizacijomis. Griežtos kritikos plenumo susilaukė tie kolektyvų vadovai, kurie rūpinimasis žmonėmis laiko kažkokiu antraeiliu klausimu. Šis rūpinimasis reiškia — sėkmingai įvykdyti kolektyvo socialinės ir ekonominės raidos planus, kelti gamybos kultūrą, jos estetiką, aprūpinti žmones patogiais ir dailiais darbo drabužiais, tinkamai sutvarkyti gamyklos, fermos, gy-

venvietės aplinką, užtikrinti, kad darniai dirbtų buities ir kultūros įstaigos, transportas ir t. t.

Mokymo įstaigose ir darbo kolektyvuose būtina visokeriopai tobulinti naujosios kartos ugdymą ir auklėjimą. Kaime didžiausią dėmesį reikia skirti tokioms sparčiai augančioms profesinėms grupėms, kaip mechanizatoriai, operatoriai, statybininkai, melioratoriai, derintojai, taip pat buities, prekybos, kultūros sferos darbuotojai. Vis reikšmingesni vaidmenį mūsų gyvenime turi vaidinti gausėjanti inteligentija.

Darbo kolektyvai, jų partinės organizacijos turi daug išmėgintų idėinio, politinio, darbinio ir dorovinio auklėjimo priemonių ir formų. Visa partinės propagandos ir agitacijos sistema turi būti dar labiau puolama pobūdžio, kūrybiškai ir sumaniai auklėti darbo žmones tarybinio patriotizmo, neišardomos tarybinų tautų draugystės, socialistinio internacionalizmo dvasia. Šis auklėjimas turi padėti formuoti aktyvų mokslinę ateistinę poziciją.

Plenumas pareiškė įsitikinimą, kad respublikos komunistai, darbo žmonės dės visas pastangas sėkmingai įvykdyti visus komunistinio kūrimo uždavinius, kuriuos iškėlė partijos XXVI suvažiavimas.

(ELTA)

DARBYMETIS ŽALIOSE LANKOSE

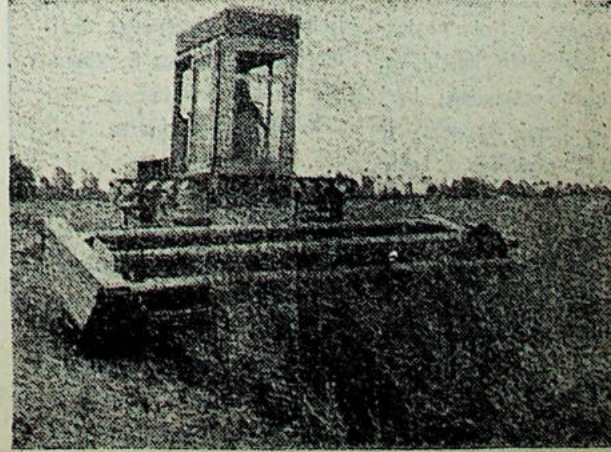
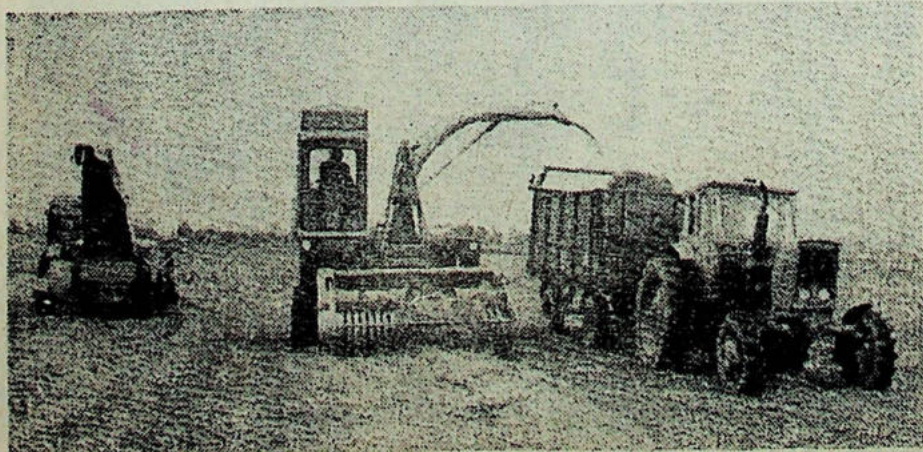
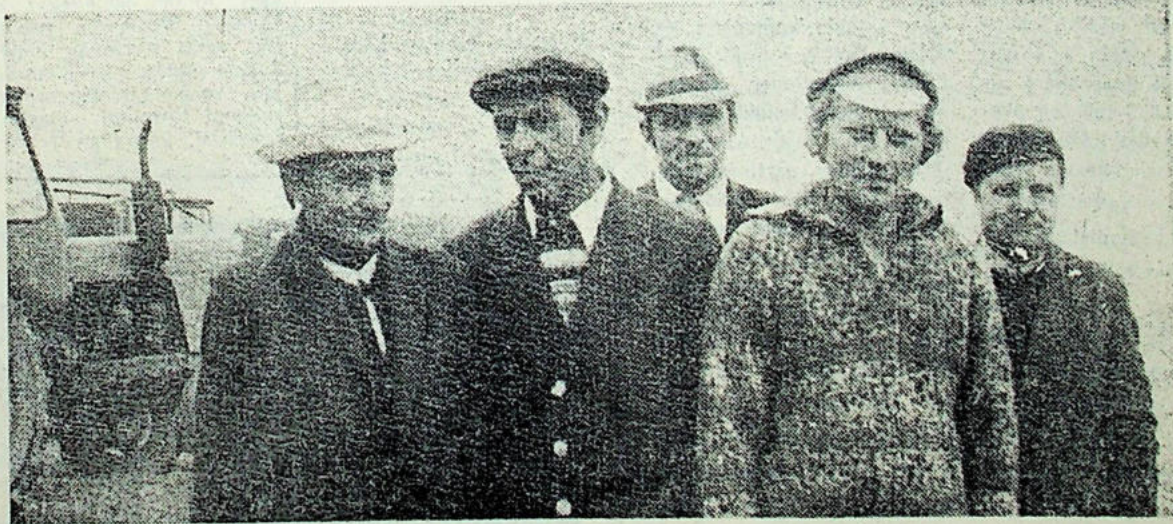
Pats šienapjūtės įkarštis Sodininkystės tarybiname ūkyje. Jau nušienauta 230 hektarų vešliai sužėlusių žaliųjų plotų. Pašarų ruošimo technika patikėta patiems darbščiausiems, sąžiningiausiems mechanizatoriams. Antai, Serapinas Leita su savaeige šienapjove E-301 per dieną nušienauja po 12–15 hektarų žaliųjų plotų, sparčiai darbuojasi mechanizatoriai Romas Daukša, Petras Tamošiūnas, Stasys Sablevičius ir kiti.

Orai šienpjovių nelepina, tad stengiamasi išnaudoti visas turimas technikos ir darbo rankų galimybes.

Į Jūnevičiaus nuotrą: šienapjūtėje sparčiai bendradarbiaujantys mechanizatoriai (iš kairės) Aloyzas Pažadis, Jonas ir Povilas Razanai, Jonas Sapka ir Vytautas Kirkus; apvylusi žolė smulkinama šieninio gamybai; žaliajam masu — Serapino Leitos vairuojama savaeigė šienapjovė.

Giedriomis dienomis spėta į daržines įvežti 120 tonų šieno, na o pastarosiomis, apniukusiomis, visu spartumu gaminamas šienainis, kurio pagaminta daugiau kaip 350 tonų.

Pagaminti 950 tonų šieno, 800 tonų kokybiško šienainio — tokie Sodininkystės tarybinio ūkio šienpjovių užmojai. Reikia tikėtis, jie bus įvykdyti, nes darbų konvejeris čia sukasi sparčiai.

SUSIRINKIMUOSE — GYVENIMO PADIKTUOTI KLAUSIMAI

„Partinių organizacijų darbas negali būti tikrai efektyvus, jeigu partijos nariai atelina į susirinkimus tik atsėdėti reikiama valanda ir pasiklausyti iš anksto numatytų kalbėtojų. Partinis susirinkimas, kaip ir kiekvienas partijos komiteto plenumas, tai vieta, kur turi būti rimtai svarstomi visi aktualūs klausimai“.

Iš TSKP CK Generalinio Sekretoriaus draugo L. Brežnevo ataskaitinio pranešimo TSKP XXVI suvažiavime

Andrioniškio kolūkio pirminė partinė organizacija, ūkio komunistai didelį dėmesį skiria TSKP XXVI ir LKP XVIII suvažiavimų medžiagos nagrinėjimui, partijos nuzymėtų planų aiškinimui mūsų žemdirbiams, sėkmingam jų realizavimui. Kalbant su žmonėmis, peržvelgiant kiekvieno gamybos baro ir net kiekvieno žemdirbio galimybes geriau, stropiau atlikti pavestą darbą, gilinantį į ūkio kolektyvo gyvenimą, iškyla ir spęstinių problemų. Tie aktualūs, visiems rūpimi klausimai svarstomi pirminės partinės organizacijos susirinkimuose, kuriuose ūkio komunistai numato tolesnės savo veiklos gaires konkrečiomis sąlygomis, atsižvelgiant į realias galimybes.

Balandžio mėnesį įvykusiame pirminės partinės organizacijos susirinkime ūkio komunistai kartu su Andrioniškio aštuonmetės mokyklos komunistais svarstė klausimą „Apie mokyklos, šeimos ir visuomenės bendradarbiavimo stiprinimą, komunistiškai auklėjant jaunimą, įgyvendinant TSKP XXVI ir LKP XVIII suvažiavimų nutarimus“. Mokyklos direktorė A. Bakurienė savo pranešime bei susirinkime mintimis pasidalijusi kolūkio moterų tarybos pirmininkė, partijos rajono komiteto narė V. Morčūnienė, mokytoja J. Kostinienė bei kiti komunistai atkreipė dėmesį į tai, jog ūkyje dar pasitaiko tokių šeimų, kuriose nepakankamai rūpinamasi savo vaikų auklėjimu. Todėl komunistams tokiose šeimose reikės dažniau apsilankyti ir individualiai pakalbėti su tėvais. Nemažai buvo kalbama ir apie profesinio orientavimo darbą. Kad mokiniai pasirinktų žemdirbiškas profesijas, tikslinga apie tai kalbėtis ne tik su jais pačiais, bet ir su jų tėvais. Kaip pasiekti, jog žemdirbių kolektyvą, kvalifikuotų specialistų būrį papildytų jauni, stropūs ir pareigingi, mylintys žemę žmonės, tai visiems mums opi, gyvenimo padiktuota

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

2 psl. 1981. VI. 20

problema. Ir reikia pasakyti, kad tas mūsų bendras rūpestis, partiniame susirinkime aptarti uždaviniai jau įgavo tam tikrą užmojų. Andrioniškio aštuonmetės mokyklos mokiniai A. Gaižauskas, G. Sermukšnis, A. Pačinskas, D. Gražys su kolūkio stlpendija mokysis profesinėse mokyklose, žemės ūkio technikuose. Su ūkio siuntimu ketina įsigyti veterinario specialybę Buivydiškių žemės ūkio technikuose V. Lalytys, A. Matuliuskas. Ruošiasi stoti į Alantos žemės ūkio technikumą ir tapti zootechniku G. Mickūnaitis.

Visi suprantame, kaip svarbu sukaupti žiemai daug gerų pašarų, stiprinti pašarų bazę. Siemet mūsų ūkyje esame numatę pagaminti 300 tonų šieno miltų, paruošti 1000 tonų šieno, 3500 tonų siloso. Kad šie planai būtų įgyvendinti, prireiks nemažai pastangų, sumanumo, organizuotumo, darbo. Praeitų metų praktika byloja, jog ne visuomet buvo racionaliai ir našiai panaudojama pašarų ruošimo technika, nenumatyta, kaip, esant blogoms oro sąlygoms, galima įvairinti pašarų ruošimo technologiją ir tuo pačiu pagerinti jų kokybę. Tai gi, šienapjūtė yra viena iš sudėtingiausių ūkinių kampanijų, reikalaujanti sutelkto visų kolūkio komunistų dėmesio. Tad dar prieš prasidedant šienapjūtei, gegužės mėnesį mūsų kolūkio komunistai savo susirinkime aptarė pirminės partinės organizacijos ir žemės ūkio specialistų uždavinius, ruošiant pašarus ir tam panaudojant mokslininkų rekomendacijas. Susirinkime savo mintimis dalijosi, nemažai vertingų pasiūlymų pateikė kolūkio vyr. agronomas V. Kaikaris, turėjo ką pasakyti, pasiūlyti dėl pašarų gerinimo, jų gamybos tobulinimo fermos vadėjas J. Nemeikšis, sandėlininkas E. Kaušpėdas, inžinierius energetikas S. Stepukas ir kiti komunistai. Susirinkime buvo prieita išvada, kad reikia geriau panaudoti presus, aktyviąją ventiliaciją, neužvilkinoti silosavimo darbų, daugiau presuoti šiaudų, papildomai pagaminti žaiginių. Nerimą kelia presavimui reikalingo špagato trūkumas. Pernai jo stokojo, šiemet irgi ma-

žokai beturhne. Susirinkime aptarė iškilusius klausimus, numatę šienapjūtės darbo organizavimo eigą, ūkio komunistai dabar rūpinasi, kad pašarų ruošimas šiemet ūkyje vyktų geriau, sklandžiau, negu pernai, jaučia atsakomybę už šį darbo barą.

Partinis susirinkimas pirminės partinės organizacijos veikloje, komunistų gyvenime užima svarbią, reikšmingą vietą. O susirinkime svarstomo klausimo aktualumas nulemia ir komunistų aktyvumą, paskatina kiekvieną TSKP narį peržvelgti savo veiklą, pamąstyti, ką galima būtų nuveikti, įgyvendinant iškeltus uždavinius. Gilinantį į TSKP XXVI suvažiavimo medžiagą, siekiant užsibrėžtų planų, iškyla nemažai svarbių, svarstytinų klausimų. Stai sekančiame susirinkime mes kalbėsime apie kadro ugdymą, auklėjimą, apie būtinumą tobulinti vadovavimo stilių, į tai pažvelgsime partijos nutarimų šviesoje. Pranešimą paruošti pavesta grupei komunistų. Manau, kad tai bus mums aktualus, reikalingas, sukeliantis gyvas diskusijas klausimas, kas turės įtakos tolimesniam kadro ugdymui ir auklėjimui.

Perspektyviniame pirminės partinės organizacijos darbo plane numatome giliau apsvaistyti vidinio-partinio darbo klausimus, įgalinančius padidinti komunistų atsakomybę už patikėtą gamybinį ir visuomeninį darbą, už prisiimtų socialistinių įsipareigojimų sėkmingą vykdymą.

Vytautas Juozapavičius
Andrioniškio kolūkio
pirminės partinės
organizacijos sekretorius

Vilniuje baigiamas statyti naujas tiltas per Nerį. Jį atidavus naudoti, transporto srautas nuo Kauno magistralės, aplenkdamas sostinės centrą, galės vykti į Uteną, Ukmergę, Molėtus ir kitus miestus.

NUOTRAUKE: tilto statytojai — darbo pirmūnai (iš dešinės) kompleksinės brigados brigadininkas V. Sauliūnas ir montuotojas T. Ivickas.

M. Baranausko (ELTA) nuotr.

Svetinguose Anykščiuose

Anykščių kultūros rūmuose dvi dienas vyko Panevėžio ir Šiaulių zonų centrinių bibliotekų darbuotojų seminaras, skirtas TSKP XXVI ir LKP XVIII suvažiavimų medžiagos propagandai bibliotekose. Jame dalyvavo centrinių bibliotekų skaitytojų aptarnavimo ir jaunimo literatūros skyrių vedėjai iš 18 rajonų.

Seminaro dalyvius gražiai sutiko pasipuošę Kultūros rūmai, transparantas „Sveikiname tarptautinio seminaro dalyvius“, kiekvienam dalyviui buvo prisegtas ženklelis, įteiktas leidinys apie Anykščius.

Anykščiai dviejų zonų seminarui buvo pasirinkti neatsitiktinai. Rajono bibliotekininkai 1980 metais respublikinėse bibliotekų darbo anžiūrose užėmė ketletą prizinių vietų. Bibliografinio darbo anžiūroje-konkurse Centrinės biblioteka pelnė antrąją vietą, o kaimo bibliotekų filialu anžiūroje Andrioniškio bibliotekai taip pat atiteko antroji vieta. Ketletą prizinių vietų rajono bibliotekos iškovojo Panevėžio zonoje. Čia gerai dirbamas individualus darbas su skaitytojais, ypač jaunimui, organizuojami turiningi masiniai renginiai, kryptinga ir ko-

kybiška bibliografinė-informacinė veikla.

Per dvi dienas buvo išklausyti 8 pranešimai, seminaro dalyviai aktyviai dalyvavo diskusijose ir pasiskaidė.

Su Anykščių rajono istorija, revoliucine praeitimi, šiandieniniais pasiekimais bibliotekininkus išsamiai supažindino rajono LDT vykdymo komiteto pirmininko pavaduotoja O. Galiauskaitė. Apie bibliotekų veiklą propaguojant TSKP XXVI ir LKP XVIII suvažiavimų nutarimus kalbėjo Valskybinės respublikinės bibliotekos darbuotojai V. Brazauskas ir A. Zinkevičienė. Šiaulių viešosios bibliotekos abonementų skyriaus vedėja I. Keldušienė gvildeno psichologijos mokslo panaudojimą darbe su skaitytojais, o Panevėžio viešosios bibliotekos informacijos-bibliografijos skyriaus vedėja G. Astrauskienė — bibliografinių priemonių panaudojimą aptarnaujant skaitytojus.

Idomus buvo Kauno viešosios bibliotekos masinio darbo sektoriaus vedėjos D. Striogienės pranešimas „Masinių renginių organizavimo metodika“, kadangi bibliotekininkams dar labai trūksta tiek masinių renginių orga-

nizavimo metodikos, įgūdžių, tiek specialistų šiam darbui.

Anykščių rajono Centrinėje bibliotekoje seniai ir įdomiai atliekamas individualus darbas su skaitytojais. Todėl šios bibliotekos skaitytojų aptarnavimo skyriaus vedėjos G. Aviltienės pokalbis apie skaitymo interesus tyrimus ir individualaus darbo tikslus bei turinį centralizuotoje bibliotekų sistemoje klausytojams sukėlė daug minčių.

Lietuvos TSR Kultūros ministerijos bibliotekų reikalų valdybos viršininkė B. Staikūnienė savo pranešime „Bibliotekų uždaviniai aptarnaujant skaitytojus viešuosiuose penkmetyje“ nubrėžė pagrindinius tikslus ir priemones įgyvendinant TSKP XXVI suvažiavimo nutarimus bibliotekų veikloje.

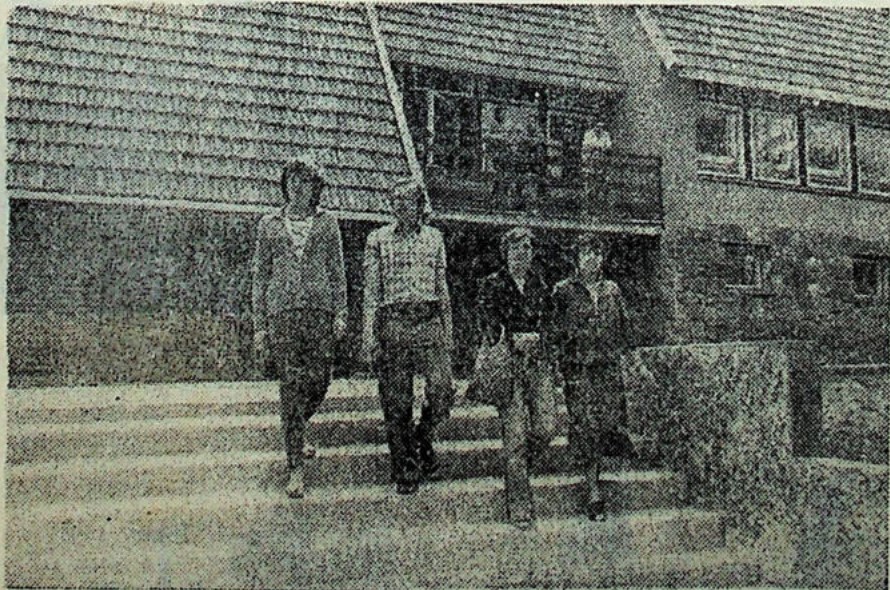
Seminaro dalyviai turėjo progos arčiau susipažinti su Anykščių rajono centrinės bibliotekos veikla, skaitytojų aptarnavimo sistema, informacinė-bibliografinė sistema, individualiu darbu. Taip pat aplankyta geriausia Anykščių rajono kaimo biblioteka — Andrioniškio filialas, pasidalinta darbo patirtimi.

Anykščiai — literatūrinis kraštas. Todėl seminaro dalyviams buvo suorganizuota ekskursija „Literatūriniai Anykščiai“, kurią įdomiai pravedė A. Baranausko ir A. Vienuolio-Zukausko memorialinio muziejaus darbuotoja V. Zasiene. Vakare bibliotekininkai aktyviai dalyvavo dispute „Skaitytojas ir biblioteka“, o Troškūnų kultūros namų saviveiklininkai suruošė gražią vakaronę.

Panevėžio ir Šiaulių zonų centrinių bibliotekų darbuotojų seminaras vyko sklandžiai, organizuotai, išradin-gai.

Todėl norisi nuoširdžiai padėkoti šeiminkams už dviejų zonų bibliotekininkų priėmimą, gerą darbą ir poilsio sąlygų sudarymą, organizuotumą ir visokeriopą pagalbą. Tai LKP Anykščių rajono komiteto darbuotojai V. Pupeikiui, Kultūros skyriaus vedėjui S. Siaurusaičiui, Centrinės bibliotekos direktorei E. Stiklinskienei ir visiems Kultūros rūmų ir bibliotekos darbuotojams.

Leonas Jonušas
Panevėžio viešosios
bibliotekos direktoriaus
pavaduotojas mokslo
reikalams

Plečiasi ir tobulėja prekybos tinklas respublikos kaime. Neseniai duris atvėrė modernus prekybos centras Utenos rajono Sudeikių kolūkyje. Jame yra valgykla-kavinė bei maisto prekių parduotuvė. Prekybos centro paslaugomis naudojasi ne tik kolūkiečiai, bet ir turistai, atostogaujantys prie gražiosios Apasčios.

NUOTRAUKE: prie prekybos centro Sudeikių kolūkyje.

G. Svitojau (ELTA) nuotr.

Birželio 21-oji — Medicinos darbuotojų diena

MŪSŲ RŪPESTIS—DARBO ŽMONIŲ SVEIKATA

Medicinos darbuotojų dienos išvakarėse mūsų laikraščio korespondentas paprašė Anykščių rajono centrinės ligoninės vyr. gydytoją B. Simkūną pasidalinti mintimis, kas padaryta ir kokios priemonės bus įgyvendintos XI penkmetyje rajono gyventojų sveikatingumui kelti.

KORESPONDENTAS. Kaip dešimtajame penkmetyje išaugo rajono gydymo įstaigų materialinė-techninė bazė?

B. SIMKONAS. Reikia pažymėti, jog dešimtojo penkmečio eigoje, stiprinant rajono gydymo įstaigų materialinę bazę, buvo pastatytos naujos ambulatorijos Svėdauose, Viešintose, gydymasis korpusas Anykščiuose, atremontuota Kavarsko I-oji rajoninė ligoninė, o Levaniškio, „Nevėžio“, „Lenino kelio“ kolūkiuose atvėrė duris nauji felčeriniai-akušeriniai punktai.

KORESPONDENTAS. Kiek naujų kvalifikuotų medicinos specialistų kiekvienais metais atvyksta į mūsų rajoną ir kokios jiems sudaromos sąlygos kelti kvalifikaciją?

B. SIMKONAS. Kiekvienais metais sulaukiame maždaug 8—9 jaunų gydytojų ir apie 10 naujų viduriniojo medicinos personalo darbuotojų.

Siems specialistams stengiamės sudaryti geras darbo sąlygas. Kiekvieną mėnesį gydytojams ir vieną kartą ketvirtįje viduriniam medicinos personalui rengiamos kvalifikacijos kėlimo konferencijos, kurių metu patys gydytojai skaito pranešimus arba pasikviečia Vilniaus valstybinio universiteto bei Kauno medicinos instituto darbuotojus. Medicinos darbuotojų kvalifikacijos kėlimui labai pasitarnauja rengiami rajone konkursai geriausiai medicinos seseriai bei geriausiai patronažinei medicinos seseriai išaiškinti.

KORESPONDENTAS. Kiekvieniame kolektyve jaunimo globotojų judėjimas įgavo platų mastą. Kaip globotojų judėjimo tradicijos vystomos jūsų kolektyve?

B. SIMKONAS. Kaip ir kiekvieniame, taip ir medicinos kolektyve yra sudaryta jaunimo globotojų taryba. Ją sudaro pirminės partinės, profsąjunginės ir komjaunimo organizacijų atstovai. Jauni specialistai turi savo globotojus — darbo vetera-

nus, skyrių, kabinetų vedėjus. Globotojai padeda jauniems specialistams gilinti žinias, tobulinti savo specialybę. Kasmet kolektyve organizuojama tradicinė darbo veterano ir jaunojo specialisto diena.

KORESPONDENTAS. Kokių laimėjimų rajono medicinos pasiekė kovodami už darbo žmonių ir jų vaikų sveikatingumą gerinimą?

B. SIMKONAS. Šiuo metu didžiausias dėmesys skiriamas vaikų medicininiam aptarnavimui, profilaktiniam darbu bei poliklinikiniam ambulatoriniam gyventojų aptarnavimui. Per paskutinius kelerius metus žymiai sumažėjo rajone kūdikių mirtingumas bei sergamumas. Padidėjus gydytojų skaičiui rajone, šiuo metu daugiau kartų ligonius gali priimti gydytojai. Rajono vaikų konsultacija tapo beveik poliklinika — čia dirba ne tik pediatrai, bet ir okulistas, neuropatologas, vaikų chirurgas ir kiti specialistai.

Kiekvienais metais vis daugiau įsisaviname naujų diagnostikos ir gydymo metodų. Mūsų ligoninės chirurgai atlieka sudėtingas skrandžio, tulžies, įvairių lūžių ir kitas operacijas.

KORESPONDENTAS. Koks dėmesys skiriamas profilaktiniam darbu?

B. SIMKONAS. Didelis dėmesys. Ir kasmet šio darbo apimtis ir kokybė gerėja. Rajone iš 1000 vaikų — 300 dispanserizuoti ir auga gydytojų priežiūroje.

Anykščių rajono poliklinikoje veikia profilaktinis ka-

binetas, kuriame dirba visų reikiamų specialybių gydytojai. Profilaktiniame apžiūrų kabinete per metus apsilanko apie 25 tūkstančius rajono gyventojų.

KORESPONDENTAS. Kokiais medikų šeimos nariais didžiojai jūsų kolektyvas?

B. SIMKONAS. Medicinos darbuotojų šeima didelė, ją sudaro 90 gydytojų, 353 vidurinio medicinos personalo atstovai. Iš viso rajone sveikatos apsaugos sargyboje budi 719 žmonių. Mes, medikai, didžiojamės darbo veteranų gydytojų A. Lukoševičiaus, E. Mizeikytės, M. Mikalajūnienės, S. Deksnienės, didelę patirtį sukaupusių specialistų K. Kaikario, B. Senekienės nuoširdžiu trifu. Puikų pripažinimą išsikovoję ir vidurinio medicinos personalo darbuotojai — LTSR nusipelnę sveikatos apsaugos darbuotoja J. Uzdienienė, Elmininkų bandymų stoties felčerinio-akušerinio punkto vedėja V. Gudienė, akušerė I. Peseckienė ir kitos.

KORESPONDENTAS. Kaip rajono medikai pasiryžę įvykdyti TSKP XXVI suvažiavimo iškelto uždavinio. Kokias numatė perspektyvas gydymajam ir profilaktiniam darbu gerinti?

B. SIMKONAS. Be abejo, esame pasiryžę dėl visos pastangos, kad įvykdytume mums keliamus uždavinius. Džiaugiamės, kad šiame penkmetyje numatyta Anykščiuose pastatyti naują polikliniką. Nuo to daug kuo priklausys mūsų darbo sėkmė. Ne tik pačių medicinos darbuotojų pagerės darbo sąlygos — tai sutelks galimybes dar labiau gerinti gydymą ir profilaktinį darbą, geriau aptarnauti ligonius.

KASDIENYBĖS ŠVIESA

Atokiau nuo Anykščių centrinės ligoninės, ant kalnelio, stovi kuklus namas. Ar besuskaičiuotume, kiek kartų spaudė šio pastato durų rankeną aukšta, atidžių akių moteris? Ji atelna, kad pradėtų eilinę darbo dieną. Bet negi gali būti eilinė diena žmonėms, atvykstantiems čia ieškoti brangiausiojo turto — sveikatos? Beldžiasi todėl, kad liga, kuria jie susirgo, nemato metų skirtumo. Visi, besikreipiantieji į gydytoją, kažkuo panašūs. Jie tartum sugrįžta geltonpūken vaikystėn, idant surastų auksinį raktelį, kad tas stebuklingas pasakų daiktukas vėl atskleistų vartus į kupiną džiaugsmo, jėgų bei energijos pasaulį. Ir gydytoja Gražina Narkevičienė šį raktelį pažada. Pažada nemokamai, bet su viena sąlyga: reikia griežtai laikytis jos nurodymų. Laikytis ilgai, kartais net ištisus metus...

O dabar sugrįžkime į nedidelį miestelį Panevėžio rajone. Tykiose Naujamiesčio gatvėse prabėgo G. Narkevičienės vaikystė. Kažin, ar mama mokytoja, žiūrėdama, kaip šviesiaplaukė mergytė rūpestingai slaugo savo lėlytes, pagalvojo, kad šis žaidimas išaugs į rimtą ir labai visiems reikalingą profesiją? Nepastebimai praėjo mokslo metai Panevėžio II-oje vidurinėje mokykloje. Ir štai lieknutė abiturientė su plazdančia širdimi žvalgo po Vilniaus universiteto kiemą. Studijos medicinos fakultete pareikalavo ne vienos neįsimigotos nakties, įsimenant palnius lotvniškus pavadinimus, bevarant storus konspektus. Egzamine leidžiama ir suklysti. Nuo to tik pažymys kenčia. O darbe? Kuomet atsakinėsi ne dėstytojų, bet savo sąžinė? Šitą jau iš pirmų studijų dienų giliai išdėmėjo būsimoji medikė. Galbūt todėl anuomet ne sykį liko tuščia vieta įdomiausiame spektaklyje, kažkas kitas nusirinko bilietą į naują filmą. Baigus universitetą 1959 metais, naskvrimas į Dūkios miestelį Daugus. Tuomet buvusio rajono centre trūko gydytojo-fiziatro. Šias pareigas patikėjo jauni specialistai. Maždaug no ketverių metų ji persikėlė į Anykščius.

Ar lengva gydytojo fiziologo duona? Jau iš anksto žinojau, juk šitai paklausęs,

susilauksiu atlaiddžios šypsenos. Paskui tuberkuliozinio kabineto vedėja susimąsto. Pakilnoja ant stalo sudėtas rentgeno nuotraukas ir ima iš lėto aiškinti. Kaip nėra lengvo darbo, taip nebūna ir lengvų ligų. Tik visuotinio medicininio antpuolio metu jos įgauna kitokį atspalvį. Reikalinga, kad išmokome nugalėti daugybę žmonių rykščių. Bene baisiausia po įvairių epidemijų buvo nesutramdyta tuberkuliozė. Mažytė bacila nusinėjo į kapus galybę aukų. Kiek talentų: rašytojų, mokslininkų be laiko užgeso nuo ligos, liaudies lūpose turėjusios šiurpą sukeliančių pavadinimų „džiova“. Vėliau, atradus streptomiciną, daugelis į tuberkuliozę ėmė žiūrėti kaip į „normalų“ susirgimą. Tik ne medikai. Ši klaidinga pasalinė mėgsta dabintis chameleono kailiu.

„Antai, pažvelkime, — gydytojos galva krypteli laukiamojai pusėn. — Argi tas žvalus, sportiškos išvaizdos jaunuolis, panašus į ligonį? Jis ir pats to nežinojo, kol nesulaukė šaukiamojo amžiaus ir buvo nukreiptas persiūsti. Jam nieko neskauda, jėgų netenka skolinintis. Tačiau nuotraukoje jau pradeda žybioti raudona šviesosoro lemputė: stop! Taip toliau gyventi nevalia! Reikia gydytis. Rimtai rūpintis sveikata... Antrai...“

Nežiūrint didelių medicinos pasiekimų, respublikoje iš dešimties tūkstančių, sergančių tuberkulioze, vienas tebemiršta. O kiek lieka invalidais ar ilgai laikui netenka darbingumo? Jeigu visa tai paverstume piniginiu vienetu, priskaičiuotume milijoniškas sumas, nes ir vaistai nuo tuberkuliozės duodami nemokamai. Kai kas galvoja: jau pasigydziau, nes temperatūros nėra, savijauta puiki. Tad šalin įgrisę vaistai. Labai klvsta tie lengvatikiai. Kiekvienam ligoniui yra būtinasi sezoninis gydymas, nes atkritęs ir ligai įsisenėjus, toks lėna nuolatiniu medicininės įstaigos lankytoju. Kartais sutinki gatvėje savo pacientą ir staiga kyla noras griebti jį už atlapu. Pаметus visą gydytojo etiką, taip papurtviti, kad iš dantų iškristų smilkstanti nuorūka ir visos pagirios per pakaušį išrūktų... Ypač, kai tokį pamatai dar visai jauną, su švarių keliais ir gyvenimą.

G. Narkevičienė atsidūsta, Tai jau nebe gydytojos, o

greičiau moters, motinos ai-mana. Ji prisimena nė trisdešimties metų neturėjusį vaiką, kurio akių šauksmas taip ir užgeso, ieškodamas išsigelbėjimo nuleistose gydytojos rankose... Na, bet tai vienintelis atvejis ilgametėje gydytojos praktikoje. Ji mielai prisimena dėkingas šypsenas žmonių, kurie kadaise ties į mažą namelį šalia ligoninės vilties tiltus ir tals tiltais sugrįžo sveikųjų būrin...

Besišnekant su gydytoja G. Narkevičiene, retai išgirsti įvardį „aš“. „Mes planuojame... Mūsų rūpestis... Visos bendrai...“ Pasidomėjus, paaiškėjo: gydytojai talkina iš-tisas būrys moterų. Tai ir tuberkuliozinio kabineto medicinos sesuo Regina Genienė, ir Elmininkų felčerinio punkto vedėja Vlada Gudienė, ir Kavarsko vidurinės mokyklos medicinos felčerė Kazė Jakštoneytė.

Jos nuoširdžiai stengiasi išaiškinti vis mažėjančius, bet dar pasitaikančius naujus susirgimus, šefuoja įskaitoje esančius ligonius. Aiškina geruoliu, pyksta, ragina... Ypač šiltai tub. kabinete vedėja atsiliepia apie gydytoją Birutę Puodžiūnaitę, kuri jau keletas metų dirba Kavarsko I-os rajoninės ligoninės tuberkuliozinio skyriaus vedėja. Seniai čia darbuojasi ir pagarbos nusipelnę med. seservs St. Cieškienė, A. Imbrasienė, A. Kasaciūnienė.

Zmogus neturi teisės atleisti savęs nuo atsakomybės už kažką. Ir čia į talką atskrenda svajonė. Taip, svajonė, su jos grožio ieškojimu, todėl, kad grožis — tai visuomenės gėris, visada teisingumas ir nuoširdumas. Ne tik ty knygų, kurias laisvalaikio labai mėgsta skaityti gydytoja Gražina Narkevičienė, ne tik jos atostoginių kelionių į Bulgariją, Suomiją grožis, bet ir kasdieninio gyvenimo vidinė šviesa, poelgių didingumas.

Kažkas yra pasakęs: žmogus — savo laimės kalvis. Man regis, jis dažnai pri-mena bitę. Tik atiduodamas visas jėgas kitų labui, nešdamas lašelį prie lašelio, pasijunta besas tikrai laimingas. Vardan tos laimės, im-kime retkarčiais ir paklaus-kime: „Gydytoja, kaip svei-ka?“

K. Arlauskas

Anykščių rajono gyventojų sveikata rūpinasi 90 priūgę gydytojai. Dauma jų ne tik geri savo srities specialistai, bet ir aktyūs visuomenininkai.

J. Junevičiaus nuotraukoje: (iš kairės) pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius chirurgas Albertas Valavičius, vietos profsąjungos komiteto pirmininkas chirurgas Medrius Klimkevičius, saviveiklininkės: gydytoja anesteziologė Dalia Mersfeldienė ir gydytoja terapeutė Vaida Klimkevičienė.

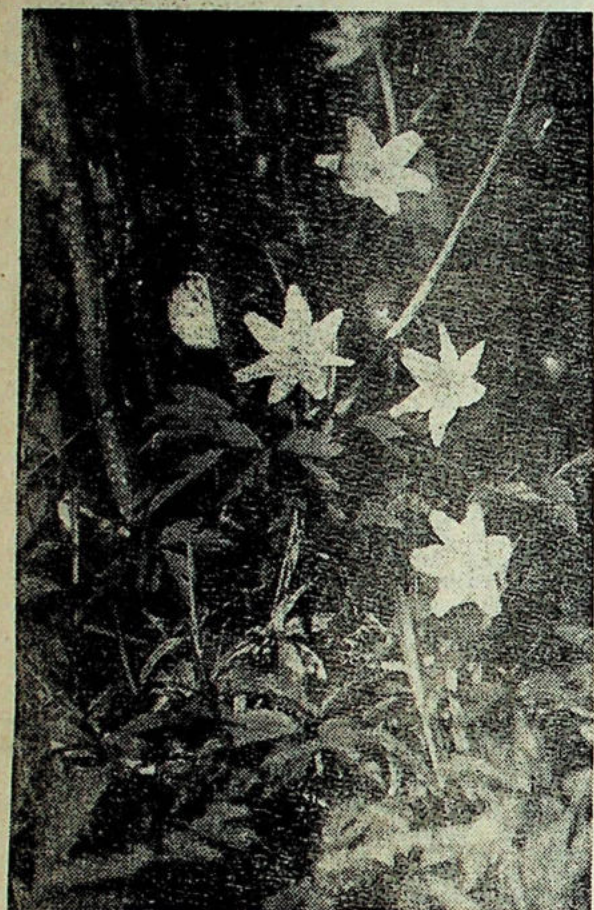

Tobelydi gražus prisiminimai

Šių metų birželio mėnesį besilankydama Anykščių krašte, neiškenčiau neužsukusi į poilsio namus „Silelis“. Ir vėl visoj aplinkoj nepaprasta ramybė, jaukumas, kuriuo mes, kauniškiai, vilniškiai ir klaidėdžiai, gerėjome praėjusių metų liepos mėnesį, poilsiaudami tuose pačiuose poilsio namuose „Silelis“. Ir nors teko poilsiauti ne vienoje mūsų respublikos sanatorijoje bei poilsio namuose, iš niekur negrįžome taip pailsėję, gerai nusiteikę, kaip iš Anykščių. Tvarkinga aplinka, geras maitinimas, kultūringas aptarnavimas, apgalvotos ekskursijos kėlė visiems poilsiautojams didelį pasitenkinimą ir džiaugsmą. Bet mes gerai suprantame, kad visus

gražius prisiminimus padovanuoja ne kas kitas, o be galo pareigingi ir darbštūs poilsio namų darbuotojai. Už tai, nors ir pavėluotai, leiskite padėkoti poilsio namų direktoriui Henrikui Stankevičiui, gabiam organizatoriui ir geram šeimininkui, klubo vedėjai Emilijai Petrokienei, nenuilstančiai ekskursijų organizatorei, saviveiklos iš poilsiautojų tarpo iniciatorei, vyr. virėjai Onai Gobužienei, kurl rūpinosi, kad mes būtume sotūs ir sveiki, kultūringoms, paslaugioms kambarinėms Janinai Braževičienei bei Elenai Zvikienei, padavėjai Tatjanai Galinkevičienei, elektriku Vytautui Pupeliui.

O. Linčevičienė,
mokytoja

Baltai spindi žiedai.

J. Juneviciaus nuotr.

MIŠKO ETIUDAI

BIRZELIO AUSROS

Kiek dabar tos nakties. Dar nespėja išblėsti vakaro žaros, o rytinis dangaus pakraštys ima šviesėti, blykšti. Vakaras kone susieina su rytu.

Apyaušrio šviesa vis labiau ir labiau atmiešia sutemas, iš melsvo skaidrėja, nuo kalvų, nuo medžių viršūnių plūsta, smelkiasi į slėnius, į daubas, į miško tankmę. Toks metas, kai nėra jokių šešėlių. Kai noris pavirsti paukščiu ir skristi į aušrą...

Vos vos švite ir raudę rytai galop nusidažo aguonine spalva. Sustingsta, nejuda iš vietos keli kažko džiugaus ir šviesaus laukiantys raudonai apvedžioti debesėliai. Iš upės slėnio, iš ten tyvrančio rūko išbrenda medžiai, lyg būtų ką tik išsimaudę ir nusišluostę baltais, rasose balintais miglos rankšluostiais. Ir, rodos, linkmai virpteli šakelė, kai už medžių nugarų plykstelė tarsi iš žaidro atsargiai traukiamos saulės kraštelis.

Su saulėtekio grįžta į žemę spalvos, sukirbščiuoja rasa. Eini per pievą kaip per šlapią sidabrą, ir lieka tamšiai žalia brydė. Atsimerkia trumpai nakčiai sudėję bluostą žiedai, dovanoja vasarai savo skaistumą, savo kvapus. O rasos lašai jau nebeuolaiko spindesio, nužyla, tyliai tyliai kuždėdamiesi pamažu slenka žemyn, prie žolynų šaknų.

Veria spinduliai ir mišką. Prilešas save laikantį tvaskią birželio aušrą, plazdantį savo žaliomis vėliavomis. Kai atsigręži pasauliui, taip aiškiai regisi, kad matai kiekvieną plonutėlaitę blizgančią voratinklio nyti, kiekvieną lapo gyslelę.

Kopia saulė į aukštą vasaros dangų. O žemė ant savo rasotų delynų pakylėja į saulę medžius, žoles, visą gyvybę.

VOLUNGĖ

Vos tik nurausta rytai ir medžių viršūnes paslekia pirmieji aušros atšvaitai, miškas suskamba paukščių balsais. Ir rodos, kad ne saulė pažadino paukščius, o jie išbudino saulę savo trėlėmis, čiulbesiu, švilpesiu, ulbesiu.

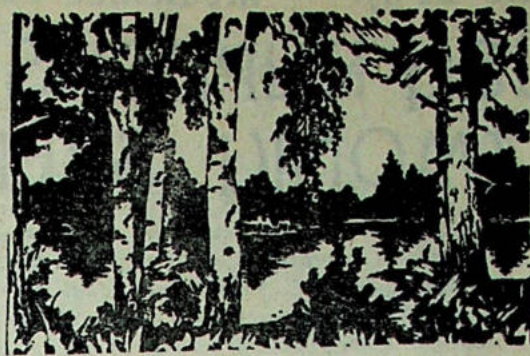
Skamba, aidai miškas. Simtai skudelių, lumzdelių, varpelių, smulkelių dalnuoja atbudimą, šlovina saulę, žemę, gimtinę. Ir sunku jau išskirti kurio nors giesmininko balsą, viskas susilieja į vieną iškilmingą, net ryto padangę įsiūbuojančią oratoriją.

Bet virš to daugiabalsio sąskambio šviežiame ore pakimba volungės balsas. Pakimba, kiek susilaiko, paskui pamažu pasklinda aplink. Skardžiai ir tuo pačiu švelniai pučia savo fleitą ta juodsparnė, auksaplunksnė, lyg saulėje išsimaudžiusi paukštė. Ir, rodos, čiulbėdama ji trumpam perlieja save į tą saulėtą, vasarišką melodiją, paskui nutyla, pasiklauso, kaip į tolumas nueina balsas, ir kažko nepatenkinta ima sprangiai rykauti. Bet tuoj dar melodingiau nuaudėja volungės fleita, jos kaitrus balsas nuringuoja virš miško, virš laukų ir ištrypsta ryto giedroje, tviskancioje žaluomoje.

Išiklauso beržai į skambią volungės melodiją ir tyliai šnara, tarytum ploja šitai geltonai paukščiui savo rasotais lapais.

NAUJOS KARTOS

Nei dieną, nei naktį nenutrūksta laukinis miško gyvenimas. Pro drėgnas ir gyvas pušis nurūko, nudulkėjo

stirna. Dar kurį laiką bolavo tarp medžių jos striuka uodega, lyg toldama mojuotų balta nosinaitė. Stirnai iš paskos nuskudė ir stirniukas. Tarsi vytųsi ne tik motina, bet ir pirmąją savo vasarą.

Jau tylios eglių viršūnės. Nenuopia ant jų šaunieji vokalistai strazdai, jau negieda. Aptilo ir kiti paukščiai. Tik susišaukia, ragina, įspėja. Ne giesmės galvoje, kai reikia rūpintis savo palikuoniais, išmokyti juos visokių gudrybių. Stai šita nenuorama zyliukė, ko gero, per anksti paliko lizdą. Tupi prie kelmo dar visai geltonspalvė. Gal tikisi, kad niekas jos nepastebės, praeis pro šalį. Bet išduoda akys. Jos jau kalba išgąsčiu, smalsumu, nerimu. Gal ir prašymu nesiartinti. Susitiko mudviejų žvilgsniai. Neišturėjo paukštelis, nutarė sprukti. Pabandė pakilti, bet sparnai dar silpnučiai. Geriau jau pasikliauti kojomis, bėgti į atvašyną. Nebijok, zyliuke, nepersekiosiu. Bet būk atsargi, viską dėkis į savo mažą galvelę. Užteks tik kartą apsirikioti ir... viskas. Išlieka tik sumaniausi, išvermingiausi.

Ant mėlynos lubino žvakės nutūpė žaliasparnis laumžirgis. Spindi, žėri perregimi sparnai. Dar naujutėliai, dar tik pirmiems skrydžiams išskleisti. Plasnok, plazdek, jaunasis laumžirgėli!

Prasidėjo jauniklų metas. Pasipylė jauna karta. Bėganti, skraidanti, ropojanti. Miškas pasitinka visus. Ir išbando, patikrina. Egzaminuoja, kam būti, kam nebūti.

JONVABALIAI

Skaidrios vasaros naktų sutemos. Kažkur miško glūdimyje miega aušra. Danguis kaip gilus ir sustingęs ežeras, praregėjęs nesuskaičiuojama daugybė žvaigždžių. Kiekviena jų savaip spindi, mirksi. Gal visata aibe savo akių sužiūro į žemę, į mišką.

O po medžių kojomis, tarp žolynų irgi žiba šviesuliai, iš tolo žaliai žėruoja. Lyg būtų miškan pažirę mėnesienos trupinėliai ir nusidažę nuo lapų, nuo žolių... Tai jonvabalčiai užžiebė savo žibintuvėlius, fosforinėmis liepsnelėmis suspindo. Vasaros naktį jie šviečia žolėms, medžiams, miškui. Gal net žvaigždėms. Kas būtų, jei surinktum krūvon visus šianakt žemėje šviečiančius jonvabalčius?.. Gal jie nušviestų žalia nakties saulę...

Kažkokia kerinti, artyn masinanti jonvabalių šviesa. Lyg saktų kažką, lyg žadėtų tas mažas žiburėlis. Ir einu į jį, kaip į neišplaukusią mintį, kaip į neatskleistą paslaptį.

R. Vygandas

Redaktorius ST. VINCIONAS

Rekoma

Nuoširdžiai dėkojame Kavarsko ligoninės kolektyvui, Jakiškio tarybinio ūkio kontoros darbuotojams, BGAK partinei organizacijai ir visiems, kurie padėjo mums sunkią valandą, mirus Viliui Satkevičiui.

Satkevičių šeima

LKP Anykščių RK
Instruktoriui
KAZIUI MORKVENUI
Mirus mylimam tėveliui, reikiame nuoširdžią užuojautą.
AT! pirminė partinė organizacija

Mirus IGNIUI MACELKAI, reikiame nuoširdžią užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.

Autokelių valdybos administracija ir profesinę organizaciją

Mirus JUOZUI SIRVINSKUI, reikiame nuoširdžią užuojautą velionio žmonai STASEI, sūnams ALGIRDUI ir ROLANDUI.

V. ir Z. Rudokai, Grinos, Andrijauskai

Gilaus liūdesio valandą, mirus BRONIUI CEPUKUI, reikiame nuoširdžią užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.
Elmininkų bandymų stoties eksperimentinio ūkio remonto dirbtuvių kolektyvas ir mechanizatoriai

Nuoširdžiai užjaučiame MILDĄ URBONIENĘ, mirus mylimai mamytelėi.
Kaimynai

Liūdesio valandą, mirus JUOZUI SIRVINSKUI, reikiame nuoširdžią užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.
Kaimynai

Mirus IGNIUI MACELKAI, reikiame nuoširdžią užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.

A. Sagalovo gatvės namo Nr. 62 gyventojai

Mirus BRONIUI CEPUKUI, nuoširdžiai užjaučiame velionio šeimą ir artimuosius.

T. ir K. Cepukai, G. Paplauskienė, V. ir J. Juozaponiai, A. ir A. Mažvylos, Matuliskų šeima

ALGIRDUI SIRVINSKUI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, reikiame nuoširdžią užuojautą.

Rukša, Juknevičius, Ališauskas, Andrijauskas, Sajevičius

Dėl JUOZO SIRVINSKO ankstyvos mirties jo žmona, sūnus ALGIRDAS ir ROLANDAS nuoširdžiai užjaučia

Narusių ir Ališauskų šeimos.

Mirus JUOZUI SIRVINSKUI, reikiame nuoširdžią užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.
D. ir A. O. ir J. Karveliai, Budreikos, Katinai

Nuoširdžiai užjaučiame ANTANĄ, VYTĄ ir BRONIUI LEŠCIUI, mylimai motinai mirus.

Skiemonių kolūklo Miškininkų brigados laukininkystės darbuotojai

Mirus JUOZUI SIRVINSKUI, giliai užjaučiame reikiame žmonai ir sūnams.

Buvę draugai J. Budreika, A. Karvelis, J. Karvelis, V. Katinas

Nuoširdžiai užjaučiame ROLANDĄ SIRVINSKĄ, mylimam tėveliui mirus. II-os vidurinės mokyklos Va klasės mokiniai ir auklėtoja

KAZIUI MORKVENUI
Mirus mylimam tėveliui, reikiame nuoširdžią užuojautą.

Ramybės gatvės namo Nr. 3 III laiptinės gyventojai

Nepaguodžiamo liūdesio valandą, mirus BRONIUI CEPUKUI, reikiame nuoširdžią užuojautą velionio šeimai ir artimiesiems.

R. ir V. Cepukai, K. ir L. Jakniūnai, L. ir P. Kupriniai, Zvirbliu ir Klimesauskų šeimos

Alantos tarybinis ūkis-technikumas ruošia zootechnikus ir augalų apsaugos agronomus.

Asmenys su aštuonių klasių išsilavinimu priimami mokytis zootechnikos ir augalų apsaugos agronomo specialybių. Mokslas tęsiasi 3,6 metų.

Stojantieji egzaminai — iš lietuvių kalbos (diktantas) ir matematikos (žodžių).

Asmenys su viduriniu išsilavinimu priimami mokytis augalų apsaugos agronomo ir zootechniko specialybes. Mokslas trunka 2,5 metų.

Stojantieji laiko egzaminus iš lietuvių kalbos (rašini) ir chemijos (žodžių).

Parengiamieji kursai vyks rugpjūčio 10—15 dienomis. Egzaminai vyks rugpjūčio mėnesį 18—20 dienomis. Moksleiviai aprūpinami bendrabučiu, mokama stipendija, veikia valgykla.

Stojantieji pateikia šiuos dokumentus:

pareiškimą; išeito mokslo pažymėjimą; sveikatos pažymėjimą (forma 286); 4 foto nuotraukas (3x4); turintieji darbo stažą — išrašą iš darbo knygelės.

Ūkio stipendininkai — siuntimą su ūkio išpareigojimu mokėti stipendiją.

Mokyklos adresas: Molėtų raj., Alanta, Alantos tarybinis ūkis-technikumas, telef. 5-81-77.

Direktorius

234930 Anykščiai Sagalovo 29. Telefonai: redaktorius 5-14 74 red pavaduotojo 5-14 46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14 83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникинского районного комитета КП Литвы и Аникинского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleista ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.250 Užsak. Nr. 945